

XVI

Защо се бави младоженецътъ?

Кардашевъ отмина тие улици и се захпти къмъ центроветъ на движението и кипежа градски. Скоро той излѣзе на свети Кралската площадь.

При входа на черквата се тълпяхъ хора. Едни влазяхъ, други излазяхъ. Десетина пайтона и ландото на Панаха чакахъ долу на площада. Разбра, че ставаше бракосъчитание въ храма. Макарь, че тази церемония необладаваше елементъ, какъвто нему трѣбваше, той неволно се отби и се промуши между навалицата въ черквата и зафана единственний празень тронъ. Тамъ заблѣжи нѣкакво щуряне, извѣстно безпокойство по лицата. Прѣзъ главитѣ на прѣмѣнени и пѣстрооблѣчени госпожи, близо до княжеский тронъ, той заблѣжи невѣстата въ бѣло, съ шафери и дружки около нея. Блѣстяхъ доста офицерски мундири. Храмътъ бѣше напълненъ съ свѣтъ, (ставаше вѣнчаването на майора Панчоркова съ дъщерята на богатий С.). Поповетѣ, наоблѣчени съ одѣждитѣ си, поглеждахъ часъ по часъ изъ олтаря въпросително и въ недоумение. Сжщото недоумѣние бѣ исписано и по много още лица. Кардашевъ попита единъ съсѣдъ, който съ облѣгнати лакти на трона и съ приплетени ржцѣ, поглеждаше къмъ входа и дѣлеше общото безпокойство:

— Защо не почватъ?

— Чакатъ младоженеца, — отговори съсѣдътъ му.

— Защо се бави? Съсѣдътъ дигна рамена.

— Отидохъ пакъ да го викатъ.

— Пакъ да го викатъ? — попита позачудено Кардашевъ.

Съсѣдътъ каза низко:

— Има нѣкаква каша! — и го погледна знаменателно.